

der de forskellige Ministerier er af Personer, der nyder Understøttelse. Understøttelse er ingen Pension, det maa man i og for sig fastholde. En Pension er en saadan Efferløn, som Statstjenestemænd faar efter Pensionsloven. Understøttelse gives efter forskellige Regler og under forskellige Ministerier paa forskellig Vis, og i Almindelighed er den noget ringere — det sørger man for —, end hvad en Tjenestemand i lignende Stilling vil faa i Pension. Imidlertid, jeg har sat en Under søgelse i Gang for at faa oplyst nogen lunde, hvilke Understøttelser der gives under de forskellige Ministerier, og hvorledes Forholdene vil stille sig i saa Henseende. Hvor stor den finansielle Rækkevidde vilde blive, kan jeg ikke sige noget om i Øjeblikket. Sagen skal blive undersøgt; men hvad Forslag jeg saa vil stille derom, tør jeg ikke nu udtale mig om. Jeg kan kun sige, at ogsaa dette Spørgsmaal har været Genstand for Finansministeriets Overvejelse. Men jeg tør i Til slutning til andre Talere, Ordførere for Partierne, anbefale, at det foreliggende Lovforslag gennemføres, som det er. Det vil have Betydning for dem, der skal modtage denne Dyrtidshjælp, jo hurtigere Rigsdagen kan enes om at vedtage dette Lovforslag.

Jacob Christensen: Den højtærede Finansminister mente, at Invaliderne ikke kunde være taget med paa dette Lovforslag, fordi det hvilede paa ganske andre Principper end dem, der maatte lægges til Grund for et Lovforslag, som skulde omfatte Invaliderne. Jeg kunde dog godt tænke mig, at der i et Lovforslag som dette kunde være en Paragraf, som omfattede Pensionisterne, og en anden, der omfattede Invaliderne. Jeg synes ikke, det vilde være saa uhørt vanskeligt, hvis man havde affattet Lovforslaget paa den Maade. I øvrigt glæder det mig overordentligt at høre, at den højtærede Finansminister er venlig stemt overfor den Tanke ogsaa at komme Invaliderne til Hjælp, og det er jo Hovedsagen. Den højtærede Finansminister mente, at dette Spørgsmaal laa lidt fjernt fra dette Lovforslag. Jeg vil dertil sige, at indtil der kommer et saadant Lovforslag, vil jeg benytte enhver Lejlighed, der gives her i Salen, til at tale disse Invaliders Sag, fordi jeg mener, de i høj Grad trænger til en Hjælp, og indtil de faar den, mener jeg, det er en god Sag, man paa den Maade gør sig til Talsmand for. Til den højtærede Ministers Bemærkning om, at

det stod mig frit for som ethvert Medlem her i Salen at bringe Ændringer til den gældende Invalidelov i Forslag, og det kunde jeg have gjort for længe siden, skal jeg sige, at naar man ser, hvilke Vanskeligheder endogsaa Regeringen kan have med sine Lovforslag, frister det i alt Fald ikke mig til at forsøge mig paa det Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Amtsforvalternes Kontorhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4111).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

S. Sørensen: Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg skal blot sige, at den Lov, hvorefter Amtsforvalterne har faaet deres Kontorholdsvederlag udredet i de sidste Aar, er af 13. Maj 1911, og den skal revideres efter 5 Aars Forløb; ellers havde det ikke været nødvendigt for den højtærede Finansminister at fremsætte dette Lovforslag. Det omfatter Kontorholdsvederlag til 24 Amtsforvaltere og tillige til Skovkassereren i Esrom Skovdistrikt, som har en Dobbeltstilling, idet han tillige er Bestyrer af en Amtstuefilial, og for saa vidt kan man sige, at Lovforslaget gælder 25 Amtsforvaltere. Efter den bestaaende Lov udgør det samlede Beløb 58,450 Kr. Der søges nu bevilget 67,150 Kr. Forhøjelsen bliver altsaa 8,700 Kr., og hvert af de 25 Kontorer vil altsaa gennemsnitlig faa en Forhøjelse paa 328 Kr. Det kan ikke siges at være noget stort Beløb, men paa den anden Side er jeg overbevist om, at det ikke kan være Meningen, at de paagældende altid skal have Forhøjelse — der er ogsaa enkelte af disse Mænd, som ikke faar det, det indrømmer jeg. Under de forhaanden-værende Forhold — naar jeg blot nævner disse Ord, forstaar det ærede Tings Medlemmer, hvad jeg mener — antager jeg ikke, der er noget synderligt at sige til Lovforslaget. Man er gaaet frem efter de